

[Dahlgaard.]

lem Hr. Korsgaard gaar den spekulative Vej, saa faar han det Indtryk i Kraft af de Begivenheder, jeg her kort har nævnt, at det radikale Venstre vandrer fra den ene Side til den anden, men hvis han tog jævnt og ligefremt paa det, saa vilde han opdage, at vor Holdning er Udtryk for en bestemt politisk Linie, bestemt alene ved saglige Hensyn.

Jeg vil endnu gerne blot sige, at naar den højtærede Statsminister nu i Dag med saa store og stærke Ord har stillet Krav til det konservative Folkeparti om Klarhed i den nærmest kommende Tids Politik fra dette Partis Side, hvad er det saa, vi iagttager? Saa iagttager vi i Virkeligheden Udfoldelsen af den Politik, som jeg har tilladt mig tidligere under denne Debat at karakterisere. Man kan for saa vidt sige, at vi iagttager, at den højtærede Statsminister søger at forcere denne Politik's Udfoldelse noget hurtigere frem, end maaske Tinget hidtil har tænkt sig at han vilde gøre det, Udfoldelsen af den Politik, som vi altsaa har hørt formuleret nu i Eftermiddag, og som kan udtrykkes paa den Maade: En konservativ Toldpolitik ved den højtærede Statsminister at han ikke kan imødekomme, men til Gengæld tilbyder han Partiet en konservativ Politik paa en Række Omraader, skattemæssigt, militærpolitisk, gennem Indskrænkning af den kommunale Valgret, gennem visse maskerede Beskyttelsesforanstaltninger, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævnte det i Eftermiddags. Hvad den højtærede Statsminister har gjort her i Eftermiddag, er dette nu med det samme at spørge om Klarhed i denne Sag. Vil de Herrer nu være saa venlige at træffe Valget — vil I være tilfredse med Betalingen, eller vil I ikke? Jeg gentager, at jeg for min Del tror, at den Betaling, Regeringen vil yde, er saa stor, at det konservative Folkeparti vil modtage den. Derfor har jeg da ogsaa den Opfattelse, at der, sandsynligvis i hvert Fald, ikke knytter sig saa megen Interesse til den højtærede Statsministers dramatiske Optræden her i Eftermiddags eller til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers altererede Tale. Hvad var nemlig den højtærede Statsministers Tale Udtryk

for? Den var Udtryk for, at han i dette Øjeblik har Brug for at bruge voldsomme Fagter og store Ord, som det er naturligt for ham i øvrigt, for at dække den konservative Politik, han vil føre. Hvad kunde være behageligere for den højtærede Statsminister, end hvis det kunde ske, at han hver Maaned her i Tinget kunde føre en stor og skarp Debat imod det konservative Folkeparti for aabent Tæppe med disse store Fagter, disse store Ord og saa samtidig lidt efter lidt lempe den konservative Politik igennem, som han attraar, og som kan sikre hans Ministerium indtil 1930?

Men jeg tillader mig altsaa at sige, at det gælder her som saa ofte i Politik, at man ikke, som vist nogle har gjort i Dag, skal lægge alt for meget Mærke til disse Krusninger paa det politiske Livs Overflade. Jeg tillader mig at sige, at det Punkt, hvor den politiske Interesse, det politiske Tyngdepunkt vil ligge i den kommende Tid, er aldeles ikke denne Teaterorden for aabent Tæppe, men det er dette, om Venstrepartiet helt og fuldt vil vise sig at staa bag ved Ministeriets konservative Lovforslag, eller om det vil vise sig, at Partiet ikke gør dette. Dette er ikke blot af Vigtighed overfor disse Forslag selv, det er ikke blot af Vigtighed for den allernærmeste Tid, men det er et Spørgsmaal, der er af Betydning for den politiske Udvikling her i Landet et godt Stykke ud i Fremtiden, og et Spørgsmaal, som derfor har betydelig større Interesse, end baade den højtærede Statsministers og det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale her i Dag.

Statsministeren (*Madsen-Mygdal*):

Det ærede Medlem, som nu sidst talte, (Dahlgaard) advarede det ærede Medlem Hr. Korsgaard imod det spekulative og det filosofiske. Det forekommer mig, at hans sidste Bemærkninger tyder paa, at han selv stikker i alt dette lige til Halsen, og jeg tror derfor ikke, at hans Fremstilling af det Spørgsmaal, der foreligger her, rammer det rigtige.

Jeg har imidlertid bedt om Ordet for at sige til de to ærede Ordførere for henholdsvis det konservative Folkeparti og Socialdemokratiet, at den Henstilling, jeg ved